

Rozhodčí smlouva, její možný obsah a rozsah, ve kterém může upravit jednotlivé fáze a instituty rozhodčího řízení, to jsou otázky, které nejsou podle autora této práce v tuzemské právní praxi dosud dostatečně vyjasněny. Jde o oblast našeho práva, která se vyznačuje velmi stručnou až zkratkovitou právní úpravou, navíc částečně zatíženou nepříliš kvalitním textem právního předpisu tyto otázky upravujícího, poplatnému době kdy vznikal, tedy první polovině devadesátých let minulého století. Přestože právní úprava rozhodčí smlouvy a rozhodčího řízení existuje již přes dvanáct let, prozatím došlo k vydání jen mála soudních rozhodnutí, které by se sporným otázkám rozhodčí smlouvy důkladněji věnovaly. I odborné literatury, vážící se k problematice vnitrostátní rozhodčí smlouvy, je jako šafránu. Drtivá většina publikací či článků o arbitráži se totiž věnuje mezinárodnímu rozhodčímu řízení, o řízení vnitrostátním se pak zmiňuje, pokud tak vůbec činí, jen jaksí na okraj. Pokud již však existuje kniha, která se věnuje zejména arbitráži vnitrostátní, a je třeba podotknout, že se jedná v současné době o knihu jedinou, pak tématem takové publikace je rozhodčí řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, jako hlavním stálým rozhodčím soudem v České republice a nikoli tedy neinstitucionální rozhodčí řízení. Tento stav však rozhodně není odrazem potřeb současné praxe. V České republice můžeme v současné době vidět strmý nárůst počtu rozhodčích řízení a to zejména rozhodčích řízení konaných mimo stálé rozhodčí soudy. Shora uvedené důvody mne vedly k výběru tématu této práce.

V tomto textu bych se chtěl zabývat rozhodčími smlouvami jako základem každého rozhodčího řízení. Jde však o téma velmi rozsáhlé, kterému by se při

rozsahu práce nebylo možno v potřebné šíři věnovat, zaměřím se pouze na vnitrostátní rozhodčí smlouvy pro rozhodčí řízení konané mimo stálé rozhodčí soudy, s důrazem na problémy současné praxe. Tam, kde to bude vhodné, uvedu i úpravu či ustálenou rozhodovací praxi, která se objevuje u stálých rozhodčích soudů v České republice. Za důležité považuji nahlédnout na problémy současné české praxe arbitráže i optikou zahraniční odborné literatury, ovšem s výhradou toho, že vždy je třeba respektovat odlišnosti jednotlivých národních úprav rozhodčího řízení.

Pro účely této práce budu považovat za vnitrostátní rozhodčí smlouvu takovou smlouvu, která v případě vzniku sporu zakládá vnitrostátní rozhodčí řízení; tedy takové řízení, které se koná na území České republiky, rozhodčí nález je rovněž vydán na území České republiky a všechny strany mají sídlo či bydliště na území České republiky. Půjde mi pak především o rozhodčí smlouvy zakládající tzv. rozhodčí řízení neinstitucionální, čili rozhodčí řízení ad hoc.